

Arrest

nr. 263 408 van 8 november 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. BI
Louizalaan 349/20
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 7 juli 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 30 juni 2021 tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats en houdende bevel tot teruggedrijving.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 juli 2021 met refertenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 257 838 van 8 juli 2021, waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt bevolen.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat Y. BI verschijnt voor verzoekster en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster is volgens het inlichtingenbulletin voor vreemdelingen in het administratief dossier aangekomen in het Rijk op 3 april 2003 in het kader van gezinshereniging met haar man op basis van een visum D. Zij verkreeg volgens de gegevenshistoriek in het administratief dossier op 23 april 2004 een verblijf van onbepaalde duur dat telkenmale werd verlengd.

Op 21 april 2008 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot vestiging.

Op 10 maart 2009 kreeg verzoekster een C-kaart. Deze kaart werd telkenmale voor vijf jaar verlengd in 2014 en in 2019. Deze laatste verlenging geldt volgens de gegevenshistoriek in het administratief dossier tot 7 januari 2024.

Op 14 januari 2020 heeft verzoekster het Schengengrondgebied verlaten.

Op 25 juni 2021 kwam verzoekster aan in België via een vlucht uit Peking. Op dezelfde dag werd verzoekster haar C-kaart gesupprimeerd.

Op 25 juni 2021 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot terughouding en op dezelfde dag nam de gemachtigde eveneens de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

Op 28 juni 2021 werd verzoekster gehoord. In dit gehoor heeft verzoekster erop gewezen dat haar zoon en dochter in België wonen en dat zij terugkomt om haar kinderen te zien.

Op 29 juni 2021 richtte de raadsvrouw van verzoekster een schrijven naar de gemachtigde. Zij wees hierin enerzijds op een fout in de terughouding van 25 juni 2021 en op verschillende humanitaire elementen en overmacht.

Op 30 juni 2021 nam de gemachtigde opnieuw de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Gelet op het artikel 74/5, § 1, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door de wet van 18 juli 1991 ;

Overwegende dat de genaamde C(...), Y(...),

geboren te Zhejiang, op (...)1957, van nationaliteit China (te zijn),

Gelet op het artikel 74/5, § 1, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door de wet van 18 juli 1991;

Overwegende dat bij beslissing dd. 30.06.2021, aan C, Y. de toegang tot het grondgebied werd geweigerd in toepassing van art 3, 1^e alinea van de wet van 15.12.1980.

Overwegende dat C, Y. aldus in toepassing van de bepalingen van de wet van 15 december 1980, het voorwerp is van de uitvoering van de beslissing tot terughouding (bijlage 11) door de met grenscontrole belaste overheden.

Overwegende dat C, Y. niet voldoet aan de voorwaarden voor toegang tot het grondgebied op basis van individueel gemotiveerde beslissing tot terughouding, betekend aan C, Y. op 30.06.2021, dus geen feitelijke toegang tot het grondgebied kan verkrijgen om aldus te vermijden dat de grensbewaking van elk effect zou worden beroofd. De vasthouding wordt wel degelijk op individuele wijze beoordeeld aangezien C, Y. het Rijk trachtte binnen te komen zonder dat C, Y. voldoet aan de in art 3 Vreemdelingenwet gestelde voorwaarden (art. 3, § 1, 1°-9°): in het bezit zijn van een geldig visum voor binnenkomst en vestiging in België.

In uitvoering van het bovengenoemd artikel 74/5, §1,1^o van de wet van 15 december 1980, wordt besloten om C, Y. vast te houden te Steenokkerzeel, transitcentrum Caricole.”

Op 30 juni 2021 nam de gemachtigde ten aanzien van verzoekster een beslissing tot terughouding. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*“Op 30/6/2021 om 12:00 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel Nationaal,
Werd door ondergetekende,*

de heer / mevrouw :

naam C(...) voornaam Y(...)

geboren op (...)1957 te Zhejiang geslacht (m/v) Vrouwelijk

die de volgende nationaliteit heeft China wonende te [...]

houder van het document nationaal paspoort van China nummer EE(...) afgegeven te Embassy of China op : (...)2019

houder van het visum nr. [...] van het type [...] afgegeven door [...] geldig van [...] tot [...] voor een duur van [...] dagen, met het oog op : [...]

afkomstig uit Peking met HU491 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

(A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument /van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid 1, 1°/2°)

Reden van de beslissing:

(B) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing:

X (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing:

Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)
Betrokkene keert terug naar België op basis van de Identiteitskaart voor Vreemdelingen/C-kaart met nummer 3520420 96, geldig van 21.01.2019 tot 07.01.2024.

Artikel 19, §1, lid 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen geeft de vreemdeling die houder is van een Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en die het land verlaat, gedurende één jaar het recht op terugkeer in het Koninkrijk.

Overeenkomstig artikel 19, §1, lid 2 van de wet van 15/12/1980 verliest de vreemdeling die op grond van artikel 15bis de status van langdurig ingezetene bezit, zijn recht op terugkeer wanneer hij gedurende 12 opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van Europese Unie verlaat of wanneer hij het Rijk sinds ten minste zes jaar verlaten heeft.

Overeenkomstig artikel 42 quinquies, §7 van de wet van 15/12/1980 verliest de EU-burger of het familielid van een EU-burger, die een duurzaam recht op verblijf verkregen heeft, zijn recht op terugkeer in het Rijk door een afwezigheid van meer dan twee opeenvolgende jaren.

Artikel 35 van het KB van 08.10.1981 stelt dat het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, al dan niet met de vermelding tijdelijk verblijf, de identiteitskaart voor vreemdelingen, de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie zijn geldigheid verliest zodra de houder ervan langer dan twaalf opeenvolgende maanden buiten het Rijk verblijft, tenzij hij heeft voldaan aan de verplichtingen voorzien in artikel 39 van het KB van 08.10.1981.

Overeenkomstig artikel 35 van het KB van 08.10.1981 verliest het document ter staving van duurzaam verblijf, de duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie zijn geldigheid zodra de houder ervan langer dan vierentwintig opeenvolgende maanden buiten het Rijk verblijft.

Artikel 35 van het KB van 08.10.1981 bepaalt verder dat de EG-verblijfsvergunning van langdurig ingezetene haar geldigheid verliest zodra de houder ervan langer dan twaalf achtereenvolgende maanden buiten het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie of langer dan zes jaar buiten het Rijk verblijft, tenzij hij heeft voldaan aan de verplichtingen voorgeschreven door het koninklijk besluit van 22 juli 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Artikel 39, §3, 1° van het KB van 08/10/1981 stelt dat de vreemdeling die houder is van een geldige verblijfs- of vestigingsvergunning het recht op terugkeer kan uitoefenen na een afwezigheid van méér dan 1 jaar op voorwaarde dat hij “vóór zijn vertrek bewezen heeft dat hij zijn hoofdbelangen in België behoudt en het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats kennis heeft gegeven van zijn voornemen om het land te verlaten en er terug te keren.” Overeenkomstig §6 van dit zelfde artikel wordt hij op dat ogenblik door de gemeentebestuur in het bezit gesteld van een bijlage 18.

Gezien u hieraan niet voldaan heeft en uw verblijfskaart bijgevolg niet meer geldig is, wordt de hierboven vermelde verblijfskaart ingetrokken.

Overeenkomstig artikel 91 van de Algemene onderrichtingen betreffende het houden van de bevolkingsregister van kracht op 1 juli 2010 dient de vreemde onderdaan afgevoerd te worden door verlies van het recht op of de machtiging tot verblijf aangezien hij zijn recht tot terugkeer niet binnen de wettelijke termijnen heeft uitgeoefend.

Afgaande op de laatstre uitreisstempel heeft betrokkene het grondgebied verlaten op datum van 14/01/2020.

Betrokkene reist heden terug vanuit China.

(...)”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Wat betreft de eerste bestreden beslissing, zijnde de beslissing tot vrijheidsberoving, moet worden gesteld dat deze beslissing, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad herhaalt dan ook, net zoals in het voormeld schorsingsarrest, dat hij zonder rechtsmacht is om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het gericht is tegen deze eerste bestreden beslissing.

Bijgevolg moet de vordering als onontvankelijk worden afgewezen in de mate dat zij gericht is tegen de beslissing tot vasthouding.

2.2. Ambtshalve werpt de Raad ter zitting de exceptie van onontvankelijkheid op aangezien de tweede bestreden beslissing een beslissing tot teruggrijping betreft van 30 juni 2021 en dat deze beslissing inhoudt dat aan verzoekster de toegang tot het grondgebied wordt geweigerd.

Naar aanleiding van de informatie die door de Raad werd opgevraagd op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet vernam de Raad dat verzoekster na de schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid op het grondgebied werd toegelaten en opnieuw werd ingeschreven. Een C-kaart werd afgeleverd op 30 juli 2021. Dit wordt bevestigd ter zitting. Bijgevolg is er in casu geen sprake van een van rechtswege omzetting van de teruggrijping in een bevel om het grondgebied te verlaten (artikel 74/2, § 5 van de Vreemdelingenwet) en moet aangenomen worden dat de bestreden teruggrijpingsbeslissing impliciet werd opgeheven door de gemachtigde door de nieuwe afgifte van de C-kaart.

Bijgevolg is het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp.

Ter zitting zijn de partijen het erover eens dat het beroep wat betreft de tweede bestreden beslissing zonder voorwerp is en verzoekster aldus geen belang meer heeft bij het aanvechten ervan.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verweerder.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES